

Bu yazarı üç kâğıda kim getirdi?

Muharrem Bayraktar isimli şahıs, Yeni Mesaj gazetesinde köşe yazarlığı yapıyor. 28 Nisan 2005 tarihli “Gözlem” köşesindeki yazısının konusu, başlıktaki ifadesinden de anlaşıldığı üzere “Bir başka açıdan Said-i Nursi.”

Muharrem Beyin Said Nursî’yi hangi zaviyeden tarassut ettiğini ve bu konuya hangi açıdan bakarak girdiğini merak ettiğimiz için, yazısını dikkatle okumaya başladık.

Yazının cümlelerini, paragraflarını okuyup ilerledikçe, akıl, vicdan başta olmak üzere, bütün insanî duygularımızın bir “yalan rüzgârı”na mâruz kaldığını hissetmeye başladık.

Açıkkçası, insanı hayretten dehşete düşüren bir fecâat ile karşı karşıya olduğumuzu gördük. Yazar, Said Nursî’ye tamamen ters açıdan bakmış, yüzde yüz zit yönden yaklaşmış. Tıpkı, şaşkın ördek misâli...

Bu arada, şunları düşünmeden edemedik: Yâhû, dindar geçinen bir insan, nasıl olur da bu derece aldanır, yahut aldatılır? Nasıl olur da, bir mü’min bu kadar bâriz şekilde üç kâğıda gelir, yahut getirilir? Nasıl olur da, bir allâme-i cihana böylesine çirkin yalanlar, ithamlar, iftiralar atılarak veya yutulularak yazılır, yahut yazdırılır?

Hatırımıza ister istemez bunlar geldi ve bilmeceburiye sormak durumunda kaldık.

Evet, şunu düşünmemek ve sormamak elde değil: Nasıl olur da, Yeni Mesaj’ın yazarı Said Nursî hakkında muhtevası yüzde yüz yalan, yanlış ve “hâzâ iftira” kabilinden bir yazı yazma gafletine düşer?

Aziz okuyucu, elbette ki şimdi “Ne oldu ve neler yazıldı?” diye sorup meselenin esasını merak ediyorsunuzdur.

O halde, şimdi sabır kuvvetine dayanarak ve dahi sinirlerinize hâkim olarak, yazının bundan sonraki kısmını dikkatle takib ediniz.

* * *

Muharrem Bey, söz konusu yazısına aynen şu cümlelerle başlıyor:

“Bu ülkenin özgür ve egemen hale gelmesi kolay olmamıştır. Birinci Dünya Savaşı sonrası parsel parsel bölünmek istenen, tarih sahnesinden silinmek istenen Türkiye’nin yeniden dirilişini gerçekleştiren hareket Kuva-yı Milliye hareketi olmuştur.”

Güzel. Umumî kabul gören bu güzelliğe, yazarın şu iki cümlesini de ilâve edebilirsiniz:

“Sonuçta da bugünkü Türkiye Cumhuriyeti Devleti ortaya çıkıyor.

“Kuva-yı Milliyecilerin yiğit mücadelelerine destek verenler olduğu gibi, karşı çıkanlar da olmuştur.”

Güzellik, yazının daha bu ilk cümlelerinden itibaren bitiyor. Ve ne yazık ki, bundan sonraki hemen bütün ifadeler, düpedüz yalanla, yanlışla, iftirayla, karalamayla, kin, haset ve kıskançlık kokusunu yayan bir edâ ile devam edip gidiyor.

İşte, baştan sona kara çalmaya matuf bu yazının devam eden cümlelerinden birkaç örnek:

“(Kuva-yı Milliye hareketine) karşı çıkanların en başta gelenlerinden biri ise, Said-i Nursi, ya da diğer ismiyle Said-i Kürdi!

“Said-i Nursi’yi ihtişamlı törenlerle kutlayanlara, onun hatırasını yaşatmak için toplantı üstüne toplantı düzenleyenlere, bugün bir belge sunacağım.

“...30 Ekim 1918’de Osmanlı’nın tasfiyesi fiilen yürürlüğe girmişti. Bu tasfiye anlaşmasına karşı, ülkenin bir çok yerinde örgütlenen ve yeni bir özgürlük savaşına girişen ‘Kuvvacılara’ karşı çıkan teşkilatlar arasında Teal-i İslam Cemiyeti vardı. Başındaki İslâm kelimesi sizi aldatmasın, bu cemiyeti kurduran İngilizlerdi.

“Teal-i İslam’ın yönetim kurulunda bulunan etkin isimlerden biri de Said-i Kürdi idi.

“Teal-i İslam Cemiyeti 16 Eylül 1919’da İkdam gazetesinde bir bildiri yayınlamak, Türk milletini Kuva-yı Milliye’ye destek vermemeye, hatta onlara karşı mücadele etmeye çağırıyordu. Bu bildirin altında imzası bulunanlardan biri de Said-i Nursi idi.

“Oldukça uzun olan bu bildirin bir bölümünü size aktararak, Türk milletini Milli Mücadeleden uzak tutmaya çalışan bu şaşkıncı ifadelerin yorumunu sizlere bırakmak istiyorum...”

Adına “fetvâ-yı şerife” de denilen bu bildiri metninde Anadolu halkına hitap edilerek, Kuvvâ-yı Milliyeciler “Selanik dönmeleri, hainler, canavarlar, hinoğlu hinler, Allah’tan korkmaz, Peygamberden utanmaz mahluklar” gibi galiz tâbirlerle yâd ediliyor, halka “Allah’ını, Peygamberini ve padişahını seven bu tarafa gelsin” çağırısı yapılıyor, kezâ millî kuvvetler “İngilizleri kızdırıp üzerimize Yunanlıları musallat ettirmek”le itham ediliyor ve sonunda “Cenâb-ı Hakk’ın gazap ve lâneti sizin üzerinize olsun” denilerek, onlara lânet okunup beddua bulunuyor.”

Yazının sonlarında—söz verdiği halde—yorumu okuyucuya bırakmayarak kendi kendini tezkip eden sayın yazar, şunları ifade ediyor:

“Altında Said-i Nursi’nin de imzası bulunan ‘Kuva-yı Milliye’yi yok edin’ bildirisinden bir kesit aktardım size. Adeta İngiliz istihbaratının kaleme aldığı bir bildiri andırıyorduk bu satırlar.

“Kuva-yı Milliye ruhu ile ülkenin dört yanından toplanan, Yunan’a karşı savaşan Müslümanları ‘Artık Yunanlıları öldürmeyin, bu bizim aleyhimize’ diyebilecek kadar ürkütücü ifadeleri şaşkınlıkla okuduk.

“Allah’ını ve Peygamberini seven, ‘bağımsız bir vatanda, düşmanın çiğnemediği özgür bir ülkede’ daha rahat yaşamak, ibadetini daha güzel yapmak için mücadele eder. İngiliz’e boyun eğmeye, Allah’ı, Peygamberi-haşa-alet etmez.

“İzmir Yunan işgali altında iken, Cuma namazı için camiye toplanan cemaate karşı ‘İzmir Yunan’ın elinde iken size Cuma namazı kıldırılmam’ diye kükreyen Denizli Müftüsü Ahmed Hulusi Efendi mi yanlış yaptı, yoksa ‘Aman Yunan’ı daha fazla öldürmeyin’ diye bildiri yayınlayanlar mı? Bu bildirin ve Kuva-yı Milliye karşıtlığının perde arkasını aralamak ayrıca bir tarihî zorunluluk değil mi?

“Said-i Nursi’nin bu boyutunu ortaya koymadan, sadece Risâlelere takılarak yön bulmaya çalışmak, yanlış olur diye düşünüyorum.”

* * *

Evet, ortada bir yanlışlık olduğu muhakkak; ama, nerede ve kimde bu yanlışlık?

Denizli Müftüsü, tabii ki doğru olanı yapmış.

Aynı şekilde, harp gazisi bir vatanperver olarak Said Nursî'nin de, yukarıdaki fetvânın tam aksine, üstelik "Hareket-i Milliye" lehinde bir fetvâ yayınladığı, üstelik neşrettiği "Hutûvât-ı Sitte" isimli eseriyle İngiliz işgaline karşı mücadele ettiği ve hasseten bu gerekçeyle Ankara'daki Millet Meclisine dâvet edilerek resmî "Hoşâmedî" ile karşılandığı da—Meclis'teki Kuvvâ-yı Milliyeciler dahil—binlerce insanın şahitliğiyle vâkidir ve doğrudur. (Bkz: TBMM Zabıt Ceridesi, 9.XI.1338/1922.)

O halde, temel yanlışlık yazar Muharrem Bayraktar'ın kendisinde. Yazar, bu acib yanlışını özür dileyerek derhal düzeltilmeli, tashih etmeli. Aksi halde, kendisini üç kâğıda getirenlerle birlikte çalışıyor durumuna düşürmüş olacak.

* * *

Evet, Said Nursî'ye bugüne kadar pek büyük iftiralar atıldı, isnatlarda bulunuldu. Ancak, böylesi hiç görülmedi.

Birinci Dünya Harbinde, vatan savunması için bütün talebelerini başına toplayarak Kafkas Cephesinde Rus ordusu ve Ermeni çetecilere karşı canla başla mücadele eden Said Nursî, İstanbul'u işgal eden İngiliz cebbarlarının yüzüne şöyle tükürüyordu: "...Tükürün o ehl-i zulmün o merhametsiz yüzüne!" (Tarihçe-i Hayat, s. 124.)

Şimdi soruyoruz: Said Nursî "İşgalci İngiliz yanlısı" gösterildiği takdirde, onun bu okkalı tükürüğü kime ve nereye gidecek?

Bakınız, yine o "Hutûvât-ı Sitte" isimli eserin "Altıncı Hatve"sinde işgalciler için ne diyor: "...Hey! Ekpekü'l-küpekâ! Köpekten tekepküp etmiş köpek! Senin yüzüne tükürmek, gözüne tokat vurmakla, ruh ve kalbimiz sağ kalır. Ceset de şehit olur."

Evet, bütün bunları merdane şekilde çıkıp haykırdığı için, Kuvvâ-yı Milliyeci Meclis üyeleri tarafından bile alkışlanan ve memleket için hayır duâsı istenen Said Nursî'yi, şayet bütün bu söylediklerinin tam aksi yönünde itham eden olursa, acaba onun hali nice olur, varın bunun tarifini, izahını siz yapın.

Bediüzzaman'ın 19 Ocak 1923'te Meclisteki mebûslara yaptığı hitaptan

Ey mücâhidîn-i İslâm!

Bu fakirin bir meselede on sözünü, birkaç nasihatini dinlemenizi rica ediyorum.

Evvelâ: Şu muzafferiyetteki hârikulâde nimet-i İllâhiye bir şükran ister ki devam etsin, ziyade olsun. Yoksa, nimet şükürü görmezse gider.

Saniyen: Âlem-i İslâmı mesrur ettiniz, muhabbet ve teveccühünü kazandınız. Lâkin o teveccüh ve muhabbetin idamesi, şeâir-i İslâmiyeyi iltizamla olur. Zira, Müslümanlar İslâmiyet hesabına sizi severler.

Salisen: Bu âlemde evliyaullah hükmünde olan gazi ve şühedalara kumandanlık ettiniz. Kur'ân'ın evâmir-i kat'iyesine imtisal etmekle, öteki âlemde de o nurânî güruha refik olmaya çalışmak, sizin gibi himmetlilerin şe'nidir.

Sadisen: Hasminız ve İslâmiyet düşmanı olan frenkler, dindeki lâkaytlığınızdan pek fazla istifade ettiler ve ediyorlar. Hattâ diyebilirim ki, hasminız kadar İslâma zarar veren, dinde ihmalinizden istifade eden insanlardır.

Tasian: Sizin bu İstiklâl Harbindeki muzafferiyetinizi ve âli hizmetinizi takdir eden ve sizi can ü dilden seven cumhur-u mü'minindir. Ve bilhassa tabaka-i avâmdır ki, sağlam Müslümanlardır. Sizi ciddî sever ve sizi tutar ve size minnettardır ve fedakârlığınızı takdir ederler. (Hubâb Risâlesi)

